

Katastrální území	ŘEPY	
Připojeno ke Praze	1968	
Městská část	Praha 17	
Správní obvod	Praha 17	
Obvod hl. m. Prahy	Praha 6	
Údaje o linkách k datu 31.12.2024		
Textový popis k roku 2001	Počet obyvatel 2021: 23 461	
Poslední úprava obsahu: 14.1.2025 22:14	Rozloha: 325,3 ha	

Linky MD ŘEPY			
linka	*	†	
a-N	21.09.1930	04.02.1933	
a-T	11.12.1932	16.10.1937	
d-22	17.10.1937	11.03.1951	B
d-1	17.10.1938	08.02.1942	B
d-1/n	17.12.1945	12.03.1961	B noční
d-1	12.03.1951	12.03.1961	B
a-108	11.07.1960	30.10.2015	
d-2	13.03.1961	27.08.1961	B
d-2/n	13.03.1961	17.04.1966	B noční
d-22	28.08.1961	25.03.1991	B
a-1 (1/Šk)	01.09.1961	16.03.1979	Šk
d-22/n	18.04.1966	02.11.1985	B
a-164	30.06.1969	10.12.2011	
d-2/III	01.05.1975	12.08.1978	B
a-219/II	29.05.1978	26.10.1988	
d-8/III	13.08.1978	11.11.1991	B
a-214	14.08.1978	28.06.1996	
a-260/V (14/Šk)	11.12.1978		Šk
a-180/II	28.05.1979	14.05.1989	
a-225/IV	08.11.1979	26.10.1988	
a-230	22.12.1979	02.11.1985	
a-249/II	22.12.1979	02.11.1985	
a-257/II	30.11.1981	30.06.1995	
a-422	05.04.1983	30.06.1983	Šk
<i>a-260/II (X700)</i>	01.06.1983	26.10.1988	
d-19/n	04.07.1983	31.08.1983	B

a-184/II	01.09.1983	02.11.1985	
<i>a-410/II</i>	<i>01.09.1983</i>	<i>14.06.1985</i>	Šk
<i>a-412/II</i>	<i>01.09.1983</i>	<i>16.10.1983</i>	Šk
a-508	01.09.1983	26.10.1988	noční
a-X22	14.02.1984	10.06.1985	ND
<i>a-422/II</i>	<i>03.09.1984</i>	<i>30.06.1993</i>	Šk
a-423	15.10.1984	30.06.1998	Šk
d-97 (57)	03.11.1985		B noční
d-4	26.10.1988	08.11.1998	Ř
d-9	26.10.1988		Ř
d-98 (58)	26.10.1988		Ř noční
a-180/III (463)	27.10.1988		
a-568 (437)	27.10.1988	28.06.2013	Šk
a-558 (411)	04.09.1989	30.06.2009	Šk
a-462	04.09.1989	26.11.1989	účelová
d-7/VI	03.05.1990	28.06.2002	Ř
a-225/V	23.11.1990	06.04.2015	
a-433	02.09.1991	30.06.1998	
d-22	12.11.1991		B
d-8/III	11.02.1992	29.08.2003	B 2002 povodeň
a-347	01.09.1997		příměstská
d-10/II	09.11.1998		Ř
a-307/II	15.08.2002	21.03.2003	příměstská, povodeň
a-308	15.08.2002	21.03.2003	příměstská, povodeň
a-309	15.08.2002	21.03.2003	příměstská, povodeň
a-310/II	15.08.2002	21.03.2003	příměstská, povodeň
a-311	15.08.2002	21.03.2003	příměstská, povodeň
a-380	15.08.2002	10.12.2011	příměstská
a-384/II	15.08.2002	06.03.2010	příměstská
d-7/VI	19.10.2002	03.10.2008	Ř
d-25/II	30.08.2003	27.06.2008	B
a-952 (602)	01.07.2004		noční
d-99 (59)	01.07.2004		Ř noční
a-957 (607)	10.12.2006		noční
d-36	28.06.2008	29.08.2008	B ND
d-4	04.10.2008	28.11.2009	Ř
d-16	29.11.2009		Ř
a-214/II	11.12.2011	06.04.2015	
a-164/II (264)	11.12.2011		
a-142/IV	07.04.2015	30.06.2017	

a-380	07.04.2015	
a-168/V	31.10.2015	
d-25/II	28.08.2016	B
a-225/VI	01.07.2017	
a-304/III	15.12.2019	příměstská
a-365/II	15.12.2019	příměstská
a-904	04.09.2023	noční
a-214/III	03.01.2024	
a-279/II	03.01.2024	Šk

Tramvajové linky vedené po trati bělohorské jsou označeny **B**
Tramvajové linky vedené po trati řepské jsou označeny **Ř**

ŘEPY

Městská část Praha-Řepy nemá tak průhledný původ svého pojmenování, jak by se na první pohled možná zdálo. Ještě v minulém století ji v některých geografických publikacích najdeme pod jménem Žepy, což znamená ves Žepů či Žepovy rodiny. Kdysi tu bývala také ves Čistovice, ta však dávno zanikla a dnes ji připomíná jen pojmenování jedné z bělohorských ulic.

Někdejší Žepy patřily ještě v první polovině 13. století břevnovskému klášteru, pak je nějaký čas vlastnila (podle všeho ne v souladu s tehdejším právem) rodina pražského měšťana Frovina a v roce 1278 musely být klášteru vráceny. V roce 1421 je zabrala pražská města a záhy se dostaly po částech do soukromých rukou. Jednu část v roce 1448 vlastnila Johanka ze Žep a po ní Prokop ze Šárky a jeho syn. Postupně se tento díl vsi stal majetkem záduší sv. Valentina na Starém Městě a v roce 1758 je získalo nejvyšší purkrabství.

Druhou část Žep vlastnili v polovině 16. století Údrčtí z Údrče, v roce 1585 Žďárští ze Žďáru, kteří ji přičlenili ke svému kladenskému panství. Asi koncem 17. století se tato část vsi stala součástí tachlovického panství Karla Jáchyma Bredy, které pak převzali bavorské vévodové, podobně jako například sousední Zličín. Koncem 18. století byly obě části vsi spojeny v rámci tachlovického panství.

V polovině 19. století se Řepy (i když jméno Žepy dál ještě nějaký čas souběžně přetrvávalo) staly samostatnou obcí v politickém okrese smíchovském. Součástí obce také byla Bílá Hora, nemíníme tím však známé bojiště, jak bývá někdy nepřiližitě přesně uváděno, ale skupinu tří domů v blízkosti Malého Břevnova či – jak se tehdy také říkalo – Břevnůvku. Jméno Bílé Hory (i Bílé hory) bylo odvozeno od zdejších opukových lomů. Uvádí se, že ze zdejšího bílého kamene byla vystavěna větší část historické Prahy. V roce 1869 měly vlastní Řepy 429 obyvatel a na Bílé Hoře bydlelo údajně 129 lidí (!). Pak se počet obyvatel pohyboval kolem tisícovky, aby v polovině 30. let vzrostl na 2339, především v důsledku velkého stavebního rozvoje na Bílé Hoře, kde zástavba rodinných domků přirozeně splynula jednak s Malým Břevnovem a jednak s Ruzyní. V literatuře se někdy objevuje údaj o připojení Bílé Hory ku Praze k 1. červenci 1921. Není však zcela jasné o jak velké území se jednalo. Patrně šlo jen o nepřiližitě významnou část, nehledě na to, že změna nemohla vstoupit k uvedenému datu v platnost, protože tzv. Velká Praha ještě fakticky neexistovala, takže mohlo jít v té době vlastně jen o úpravu břevnovské (nikoliv pražské) hranice.

Od 1. ledna 1968 se Řepy staly součástí hlavního města a byly přičleněny do městského obvodu Praha 6. I nadále zde však existoval také místní národní výbor. K zásadní správní změně došlo po zahájení výstavby zdejších sídlišť v jižní části katastru. V letech 1977–1985 bylo stavěno sídliště Řepy I (východně od Slánské ulice) a v letech 1979–1987 Řepy II (západně od Slánské). Jak bylo tehdy zvykem, bylo území sídlišť vyčleněno z pravomoci MNV a připojeno přímo do územního obvodu ONV Prahy 6, zatímco tzv. stará zástavba a Bílá Hora zůstaly spravovány MNV Řepy. Zřejmě v souvislosti s touto správní změnou byla v roce 1983 připojena malá

část katastrálního území Motol ke katastrálnímu území Řepy, aby řepská sídliště nevytvářela oddělenou enklávu Prahy 6. Při správní reformě hlavního města v listopadu 1990 zůstal řepský katastr rozdělen i nadále mezi dvě městské části, přičemž městská část Praha-Řepy se v té době stala svojí rozlohou (1,6 km²) nejmenší ze všech pražských městských částí. Teprve v listopadu 1994 bylo „sídlíštní území“ odděleno od městské části Praha 6 a opět sjednoceno pod správou městské části Praha-Řepy. Ta měla v roce 1997 celkem 22 400 obyvatel na 3,25 km².

Na katastru Řep najdeme i některé zajímavé stavební památky církevního rázu. V samotné obci byl už ve třetí čtvrtině 12. století postaven románský kostel sv. Martina. Ve druhé polovině 18. století byl upraven barokně a o století později byla jeho věž přestavěna v duchu klasicismu.

Další kostel nalezneme na Bílé Hoře hned vedle karlovarské silnice. Byl postaven v letech 1704–1714 na paměť vítězství císaře v pro Čechy nechvalně známé a nešťastné bitvě na Bílé hoře. Tento poutní kostel byl zasvěcen Panně Marii Vítězné a byla do něho začleněna starší kaple, která zde byla ze stejného důvodu postavena už v roce 1628 (uvádějí se také léta 1622 až 1624). Kostel byl rozšířen o ambity, ke kterým byly postupně přistavěny další kaple – Jeruzalémská s Božím hrobem, sv. Vojtěcha, sv. Jana Nepomuckého, Nejsvětější Trojice a konečně sv. Václava.

V těsném sousedství kostela je objekt známý jako Velká hospoda. Také jeho původ je církevní. Původně tady začali v roce 1627 stavět klášter příslušníci řádu servitů, rozestavěli i kostel. Nakonec rozestavěný areál opustili (prý pro nedostatek vody) a z nedokončeného kláštera se už v roce 1673 stal zájezdní hostinec.

V roce 1856 zřídila v obci kongregace milosrdných sester ústav pro nalezence, ke kterému byl přistavěn o šest let později kostel a v roce 1865 zde vznikla první ženská trestnice v Čechách. Mnoho let zde pracoval jako zahradník známý český zločinec Václav Babinský. Dnes je tu domov sv. Karla Boromejského pro sociální a ošetrovatelskou péči.

Kdysi byla na řepském katastru pískovna a později zde vznikly i menší průmyslové objekty. V západní části Řep byl zřízen Výzkumný ústav zemědělské výroby a v oblasti bělohorské zástavby vznikla Státní zkušebna zemědělských strojů.

Z objektů městské infrastruktury nesmíme opomenout autobusové garáže pražského Dopravního podniku, ze kterých začaly být vypravovány první autobusy 15. srpna 1982. Nacházejí se v severní části řepského katastru. Do hlavní garážovací haly se vejde 216 autobusů a dalších 70 může být umístěno na odstavnou plochu. Pochopitelně je v areálu i příslušné technické zázemí pro údržbu vozů.

Vlastní obec Řepy sice přímo na žádné státní silnici neležela, ale měla poměrně blízko hned ke dvěma, karlovarské (vedené původně od pražské Strahovské brány přes Bílou horu a Ruzyň ve směru na Slaný, z níž odbočovala na rozhraní Řep a Ruzyně okresní silnice unhošťsko-řevničovská, teprve v roce 1913 zestátněná) a plzeňské. Tyto dvě silnice byly již v roce 1843 propojeny významnou spojovací silnicí od Bílého Beránka severním směrem (dnešní ulice Slánská). Silniční spojení s pražskou aglomerací tedy nabízelo dvě základní možnosti cestování, přes Břevnov a Hradčany nebo přes Košíře a Smíchov.

Jako na mnoha dalších cestách vedoucích mimo Prahu, byla u hranic města po vytvoření Velké Prahy v roce 1922 vymezena tzv. čára potravní daně, která vedla po slánské a karlovarské silnici, takže bělohorská zástavba Řep byla v pražském daňovém obvodu. Úřady potravní daně byly postaveny u Bílého Beránka a na dnešní křižovatce Karlovarské a Drnovské. Výběrčí místo bylo později zřízeno také na cestě z Řep na Bílou Horu (dnešní ulice Žalanského a Čistovická na křižovatce se Slánskou). Potravní daň byla zrušena v roce 1942.

V roce 1872 se jihozápadního okraje katastru Řep dotkla i železniční trať Buštěhradské dráhy. Železniční stanice byla dána veřejnosti do užívání 16. září 1872 (staniční budova je z roku 1898) a původně se jmenovala Řepy, protože staniční budova leží na jejich území. V letech 1924–1937 se stanice jmenovala Řepy-Zličín, pak opět Řepy až do roku 1951, kdy zvítězil název Zličín (resp. od roku 1976 Praha-Zličín). O historii železničního a nejstaršího autobusového provozu, který byl veden po Plzeňské, jsme již psali v prvním svazku Pražského dopravního zeměpisu v části věnované Zličínu. Proto se tentokrát soustředíme převážně na větev bělohorskou.

Připomeňme pouze, že první zaznamenaná autobusová linka vedená přes Řepy byla soukromá linka Košíře – Sobín v roce 1927, jejíž další vývoj však zatím není znám.

Počátky autobusové dopravy ve směru od břevnovské tramvajové trati jsou spojeny s častým porušováním právních předpisů. Dne 30. listopadu 1931 zahájil autobusovou dopravu Jan Holub, který o dva týdny dříve zrušil svoji autobusovou linku do Modřan, kterou provozoval bez koncese. Ani zřejmě nepřekvapí, že tento podnikatel zahájil i ve svém novém působišti dopravu bez řádného živnostenského povolení. Zdá se, že jeho linka jezdila nejdříve v okružní trase Vypich – Bílá Hora – Ruzyně – Liboc – Vypich. Koncesi ale Holub získal až 30. srpna 1932. V prosinci 1930 začal jezdit v úseku Vypich – Bílá Hora – Řepy soukromý autobus Marie Bezkočkové. Také ona provozovala živnost bez koncese a zde patrně jen krátce. V roce 1932 jsou doloženi ještě další dva podnikatelé, Němeček a Davídek, kteří zkusili jezdit v trase Vypich – Bílá Hora. Největší konkurentem Holuba ovšem byly pražské Elektrické podniky, které zahájily 11. prosince 1932 provoz na lince T, také z Vypichu na Bílou Horu. Potřebnou koncesi pro tento úsek získaly už v roce 1930. Je dochováno mnoho dokumentů o tom, jak se Holub snažil autobusům EP škodit, jak mohl. Dopravu omezil jen na výdělečný úsek na Bílou Horu a úmyslně jezdil za poloviční jízdné než Elektrické podniky, tj. za 50 haléřů. Když EP také snížily jízdné, zavedl Holub pro směr na Bílou Horu jízdné pouhých 20 haléřů. Bez povolení dovážely Holubovy autobusy děti do školy Na Marjánce v Břevnově a 7. října 1933 mu při jedné takové „školní jízdě“ musely úřady zabavit dočasně autobus a udělit pokutu. A to nemluvíme o mnoha schválnostech jeho řidičů vůči městským autobusům.

Intenzivní výstavba rodinných domků na Bílé Hoře byla pro Elektrické podniky dostatečnou zárukou rentability pro výstavbu tramvajové tratě, a tak se 17. října 1937 v severozápadním koutu řepešského katastru poprvé objevily tramvaje linky číslo 22, ke které záhy přibyla ještě „jednička“. Autobusová linka T mohla být zrušena a také konec Holubova podnikání na Bílé Hoře na sebe nedal pochopitelně dlouho čekat.

Během válečného období byli obyvatelé vlastních Řep odkázáni převážně jen na železnici a velmi omezenou autobusovou dopravu na karlovarské a plzeňské silnici. Po válce začalo jezdilo postupně po obou těchto státních silnicích mnoho průběžných autobusových linek ČSD a později ČSAD, avšak pro obyvatele Řep znamenalo jejich případné využívání stále nutnost poměrně dlouhé pěší docházky. Přímou obsluhu řepešského území zajistila až od 3. listopadu 1952 nová linka ČSAD č. 01115 ze Smíchova k Bílému Beránku a přes Zličín na Bílou Horu. V roce 1954 byla linka prodloužena z Bílé hory přes starou Ruzyň na letiště a umožnila tak i z Řep přímé spojení do této oblasti s řadou pracovních příležitostí. V roce 1960, po připojení Ruzyně ke Praze a zajištění její dopravní obsluhy městskou linkou č. 108, byla linka 01115 opět zkrácena ke konečné tramvaji na Bílé Hoře. V té době na ní bylo provozováno téměř dvacet spojů denně a jízdné z Řep Bílou Horu stálo jednu korunu, cesta na Smíchov 3,80 Kčs.

Po připojení Řep ku Praze linku (naposledy vedenou v jízdním řádu jako linka 2 městské dopravy ČSAD č. 01155) nahradila autobusová linka pražského dopravního podniku č. 164 v trase Kotlářka – Zličín – Řepy – Bílá Hora. Původně měly být pro obsluhu Řep zavedeny dvě linky – 164 a 165 – vedené z obce jednak na Kotlářku, jednak na Bílou Horu. Řešení dopravy jednou linkou, převzaté vlastně od ČSAD, mělo za výhodu zachování spojení do blízkého Zličína s významným průmyslovým podnikem Stavební stroje, bylo však ve své době neobvyklé, neboť městská doprava byla zavedena i do obce (Zličín), která nebyla součástí Prahy. Linka č. 164 sloužila bez podstatných změn až do konce 70. let, kdy musela být doprava posílena nejdříve pro zajištění přepravy stavebních zaměstnanců a později už i pro obyvatele nového sídliště. Tak byla zavedena od 20. května 1979 linka č. 180 v trase Sídlíště Řepy (tak se jmenovala provizorní konečná zastávka na Slánské silnici) – Bílá Hora – Špejchar, která zajistila přímé spojení na metro, ale také spojení k úřadům Prahy 6. Až do konce července 1982 jezdila jen v pracovní dny, pak celotýdenně a konečná v Řepích se přesunula do Skutečského ulice. Od 8. listopadu 1979 jezdila také špičková linka č. 225, rovněž z konečné Sídlíště Řepy na Slánské, na autobusové obřatiště Kotlářka. V letech 1983–1985 byla dočasně mimo provoz, po jejím obnovení pak byla prodloužena do Bazovského ulice a zajistila tak obsluhu sídliště Řepy II. Od roku 1981 jezdila přes Řepy také linka 257 ze Sobína na Bílou Horu.

Zásadní reorganizaci dopravy v Řepích přinesl rok 1988. Dne 26. října zahájila provoz nová tramvajová trať v úseku Vozovna Motol – Sídliště Řepy se smyčkou před zličínským (či chcete-li, řepským) nádražím. Linky č. 4 a 9, které sem byly jako první zavedeny, zajistily přímé a kvalitní spojení s centrem města. Současně došlo i k zásadní reorganizaci zdejších autobusových linek, a to i v souvislosti se současným prodloužením linky metra B do stanice Dukelská (Nové Butovice); k této stanici byla nově vedena např. i linka č. 164. Další komplex změn pak přinesl rok 1994, kdy bylo linka B metra dále prodlouženo do Zličína. Dnes je městská část Praha-Řepy (včetně Bílé Hory) spojena s různými částmi hlavního města prostřednictvím 5 denních a 2 nočních tramvajových linek, 4 městských autobusových linek (nepočítaje v to linky školní) a příměstské linky č. 347. Několik železničních spojů na trati 122 Praha – Hostivice – Rudná u Prahy má dnes, proti minulosti, již jen zcela nepatrný význam.

